

Ladění DADGAD

Kytaru lze teoreticky naladit jakkoli. Prakticky je ladění omezeno tím, že běžně dostupné sady strun jsou určeny pro standardní ladění EADGHE a žádnou strunu nelze přetahovat do nekonečna. Zkušenost ukazuje, že lze strunu spolehlivě přetáhnout maximálně o tón (tj. např. E na F), při dalším přetahování struna praskne (*struna zpravidla snese přetažení o dva tóny, ale nedoporučuje se na to spoléhat*). Hra s přetaženou strunou je však nepříjemná, rozdíl v tahu struny je dost znát a proto leckdo může mít problémy s "umáčknutím" struny, nemluvě o případném natahování (tzv. *bendu*). Prakticky využitelná ladění jsou proto taková, kde struny pouze podladíme. I s podladěnou strunou však bývají problémy. Hra je sice příjemnější, "umáčknutí" i *bendy* jsou snadnější, podladěná struna má však větší rozkmit a kytara může začít drnčet. Podladěná struna má menší tah, což se projeví i na namáhání krku, který má tendenci změnit svůj průhyb. To může vést k dalším problémům. Za určitých okolností, např. u kytary s nedostatečně tuhým krkem, která byla nastavena na silnější struny s větším tahem, nemusí být kytara vůbec vhodná k alternativním laděním. S kytarami, které mají výrobcem předepsané silnější struny (např. dreadnoughty Martin mívají zpravidla předepsané struny o síle 0,013") nebývají problémy. Ideální jsou kytary s extrémně tuhým krkem (např. McPherson nebo Rainsong), které nemají žádnou nastavitelnou výztuhu a jsou stavěny tak, že se krk nehne ani při žádné změně síly strun. Technicky vzato je DADGAD nejméně problémovým alternativním laděním, které většinou zvládne každá kytara i při nastavení výšky strun na standardní ladění - struny D, G a A, které mají největší podíl na celkovém tahu strun, zůstávají nepřeladěné.

EADGHE
DADGAD

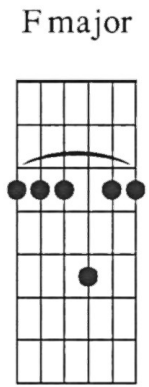
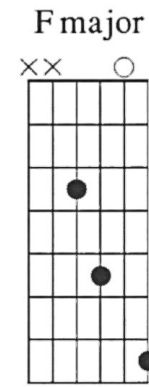
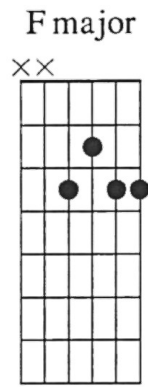
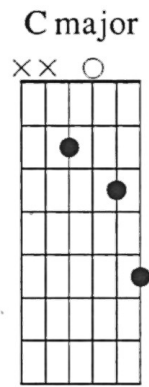
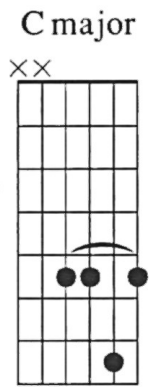
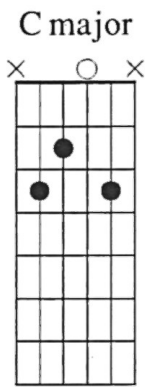
Ladění DADGAD (Dsus4) patří k nejznámějším a nejoblíbenějším tzv. alternativním laděním. Podle ladění strun se mu také říká "Dad Gad" (jako slovo, tedy se nehlaškuje dé-á-dé...). Má dlouhou historii a je oblíbené zejména mezi hráči keltské (irské, skotské apod.) hudby, avšak často ho používal např. Jimmy Page ze skupiny Led Zeppelin nebo skupina The Yardbirds na přelomu 60. a 70. let minulého století. Všechny intervaly s výjimkou intervalu mezi G a A jsou kvarty. Je to ladění hluboké s tmným zabarvením (tzv. *droning note*), které není vhodné ke každé skladbě a ne každému se líbí. U nás není obvyklé i přesto, že celá řada akordů má velmi jednoduchý prstoklad - to jsou ty známé "jednoprstovky".

Přeladění ze standardního ladění je velmi jednoduché. Přeladíme nejsilnější strunu E o tón dolů, jako *referenci* můžeme použít již naladěnou strunu D, interval bude oktáva (viz obrázek). Zároveň o jeden tón přeladíme i nejtenčí strunu E, i zde bude interval jedné oktávy, samozřejmě opačným směrem, tj. nahoru. Pak o tón přeladíme strunu H, *referenci* bude struna A, interval je opět jedna oktáva. Kdo má sluch, zvládne přeladění do DADGADu za pár vteřin.

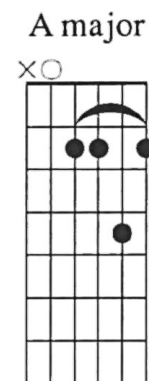
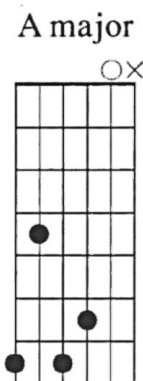
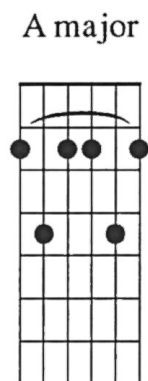
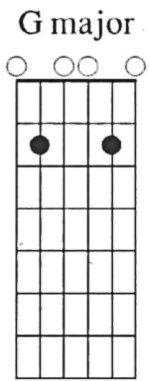
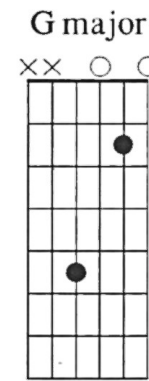
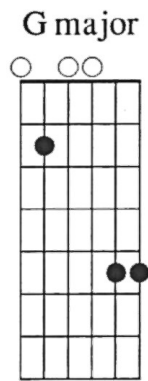
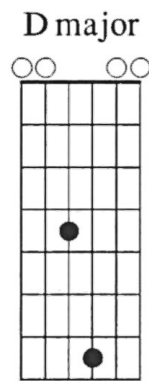
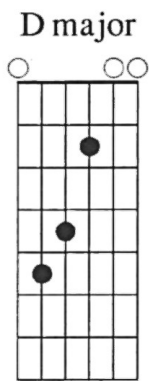
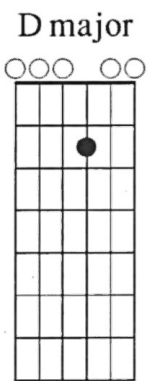
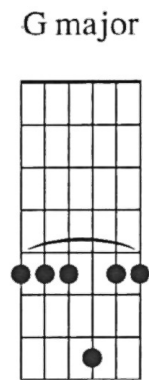
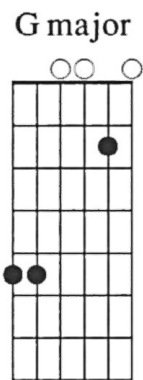
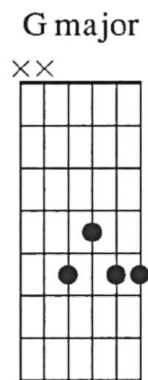
Hra s tímto laděním je velmi snadná, největším problémem bývá zvyknout si na jiný zvuk, protože většina hráčů je zvyklá na standardní ladění tak, že se jim při hře v DADGAD něco "nezdá". Při *strummingu* (úderu trsátkem nebo prsty zpravidla na všechny struny) nezní DADGAD nijak zvlášť efektně, zato při prstovém stylu plně vyniknou jeho zvláštnosti, lze beze zbytku využít *droning note*, dobře jde např. simulace dud na silných strunách či harfy na tenkých. Výborně se uplatní flažolety, velmi zajímavé je i použití kapodastru na jednu strunu (tzv. *single string clamp*), který je přiklapnutý na oktávové pozici na nejtenčí struně - kytara tak dostane úplně jiný zvukový charakter.

Jako každé alternativní ladění, má i DADGAD svůj charakter, nese s sebou určitou atmosféru, má vnitřní napětí. Pokud je vhodně použito, dostane zahraná skladba nezaměnitelný charakter, který nelze ve standardním ladění napodobit.

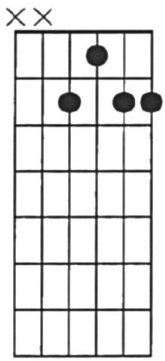
Na úvod přinášíme náskok několika základních akordů. Když se budete tímto laděním chvíli zabývat, určitě přijdete na další zajímavé varianty.

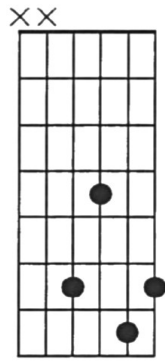
- = prázdna struna
- × = nehraje se
- ⌒ = barré
- T = palcem

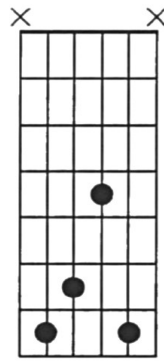
E major

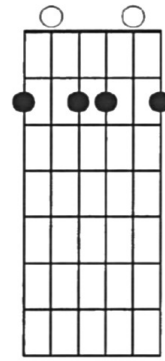
E major

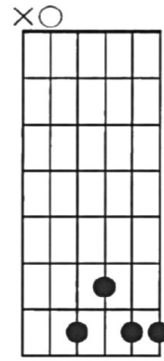
E major

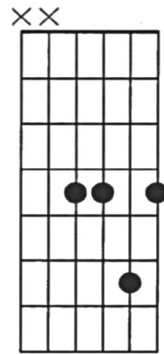
A major

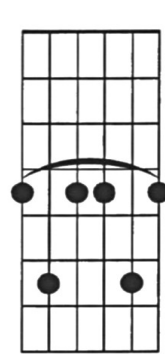
A major

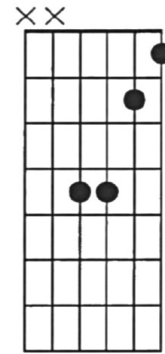
B major

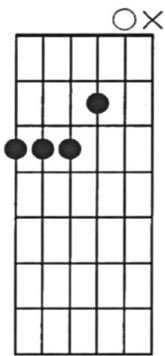
B major

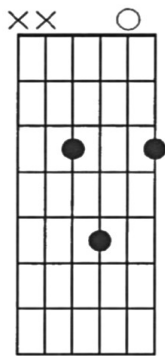
B major

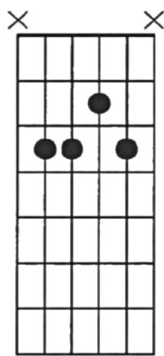
F major

F major

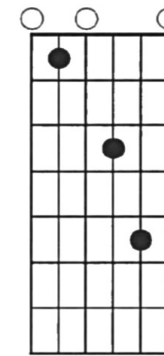
F major

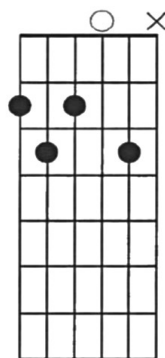
B♭ major

B♭ major

C major

C major

C major

